

zích ustanovení, avšak s tou změnou, že přídavek jest vyměřiti ve smyslu § 2 100% důchodu a že nejvyšší částky podle § 3 jsou o polovinu vyšší. Náklad těchto přídavků uhradí zaměstnavatelé.

Dostalo-li se řečeným zaměstnancům (pozůstalým) po 1. prosinci 1918 zvýšení pensijních (zaopatřovacích) požitků úpravou výslužného nebo úpravou služného, tvořícího základ pro výměru těchto požitků, započte se toto zvýšení na přídavky, stanovené v odstavci 1.

Na tyto přídavky se započte také renta z úrazového pojištění (zaopatření) dělnického, a to obdobně podle zásad článku IX. zákona ze 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. na rok 1920, avšak jen potud, pokud není již započtena na základní požitky pensijní (zaopatřovací).

§ 9. — Nositelé pojištění, kteří již přídavky k důchodům vyplácejí, mohou je započítati na přídavky tímto zákonem stanovené.

§ 10. — Vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 342 Sb. z. a n., o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1920, pokud nejde o rozvrh (úhradu) drahotních přídavků vyplacených v roce 1920 podle §§ 6 a 7 tohoto nařízení.

§ 11. — Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n., 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 300., kterým se mění některá ustanovení zákona o úrazovém pojištění dělníků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n. (zákon úrazový), mění a doplňuje se takto:

§ 1. — V § 6 úrazového zákona položiti jest v odstavci 6. místo číslice „6000“ číslici „12.000“, v odstavci 7. místo číslice „1800“ na obojím místě číslici „5400“ a místo číslice „900“ číslici „2250“.

§ 2. — V § 7, č. 1., úrazového zákona položiti jest místo číslice „1500“ číslici „900“.

§ 3. — 2. odstavec §u 8 úrazového zákona mění se takto:

Okresní politický úřad ustanoví počátkem každého roku, vyslechna důvěrníky podnikatelův a pojištěnců, pro svůj okres hodnotu naturálních požitků a oznámí výsledek politickému úřadu II. stolice, který zjištěné hodnoty přezkoumá, podle potřeby upraví a vyhlásí pak soubornou vyhláškou nejdéle do konce měsíce dubna každého roku. Hodnotu naturálních požitků hornických stanoví týmž způsobem horní hejtmanství v dohodě s politickým úřadem II. stolice a hodnotu naturálních požitků železničních zřízenců úřad, který k tomu určí ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče, a to rovněž v dohodě s politickým úřadem II. stolice.

§ 4. — Druhá věta odstavce 1. §u 16 mění se takto:

Pracovní výdělek převyšující za rok částku 12.000 Kč počítán bude toliko touto částkou.

§ 5. — 3. odstavec §u 16 mění se takto:

Pracovní výdělek, pokud od 1. července 1919 do 31. prosince 1920 za rok převyšuje částku 6000 Kč, počítán budiž toliko touto částkou.

§ 6. — Ustanovení §u 21 úrazového zákona mění se takto:

Podnikatelé (§ 11) jsou povinni zaplatiti u úrazové pojišťovny tarifní pojistné do 14 dnů po uplynutí každého příspěvkového období určeného stanovami a připojití výpočet o výši pojistného za uplynulé příspěvkové období.

Článek II.

K 2. odstavci §u 56 připojiti jest:

Mimo to jsou tyto ústavy osvobozeny od daně výdělkové a důchodové (včetně důchodové daně podle zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., a zákona z 8. dubna 1920, č. 250 Sb. z. a n.).

Článek III.

Vládě se ukládá, aby nařízením rozšířila působnost tohoto zákona, jakož i ostatních zákonů a nařízení, upravujících úrazové pojištění dělníků, nebo jednotlivých jejich ustanovení na Slovensko a Podkarpatskou Rus a změnila tak zákonná ustanovení dosud tam platící.

Ustanovení tohoto článku nelze do 31. prosince 1922 použiti ke změně zákonných předpisů o pojištění dělnictva zemědělského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Článek IV.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, a to § 5 se zpětnou působností od 1. července 1919, ostatní paragrafy pak se zpětnou působností od 1. ledna 1921.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n., dne 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 303, o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Bratrská pokladna jest povinna poskytovat mimořádné přídavky k zaopatřovacím platům (previsím) podle těchto pravidel:

1. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny členu, jenž se stal po 30. červnu 1920 nezpůsobilým k výdělku, činí pro dělníky nejméně 600 Kč ročně a pro dělnice nejméně 300 Kč ročně a stupňuje se po ukončení pátého roku zaměstnání v podniku, povinném k pojištění u bratrské pokladny, rok od roku tohoto zaměstnání u dělníků o 24 Kč ročně a u dělnic o 12 Kč ročně.

Služební doba předcházející případnému vybrání záložního podílu nevpočítá se při výpočtu dávky do let služebních.

Nebyl-li poslední rok služební úplně dokonán, vypočte se stupňování poměrně pro každý úplný služební měsíc.

2. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny dělníku provisionistovi, jenž nabyt před 1. červencem 1920 nároku na zaopatřovací plat, činí nejméně 600 Kč ročně; přiznala-li bratrská pokladna dotčenému provisionistovi členskou dobu delší 10 let, stupňuje se úhrn ten o 30 Kč pro každé započaté pětiletí přesahující desetiletou členskou dobu až do nejvyšší částky 840 Kč ročně.

Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu činí pro dělnice, jež nabyly nároku na zaopatřovací plat před 1. červencem 1920, polovici sazeb uvedených v předchozím odstavci.

3. Úhrn mimořádného přídavku a zaopatřovacího platu, náležejícího podle stanov bratrské pokladny pozůstalým po úmrtí člena neb provisionisty, činí:

a) pro vdovu polovici dávky náležející manželu podle bodu 1., po případě 2.;

b) pro každé pozůstalé dítě až do dokonání 14. roku jedné čtvrtinu, a ztratilo-li i druhého rodiče, polovici dávky, náležející zemřelému rodiči podle bodu 1., po případě 2.